

Πατριάρχης Αλεξανδρείας: «Δεν ξεχνούμε, δεν ξεχνούμε, δεν ξεχνούμε την σκλαβωμένη Κύπρο μας»

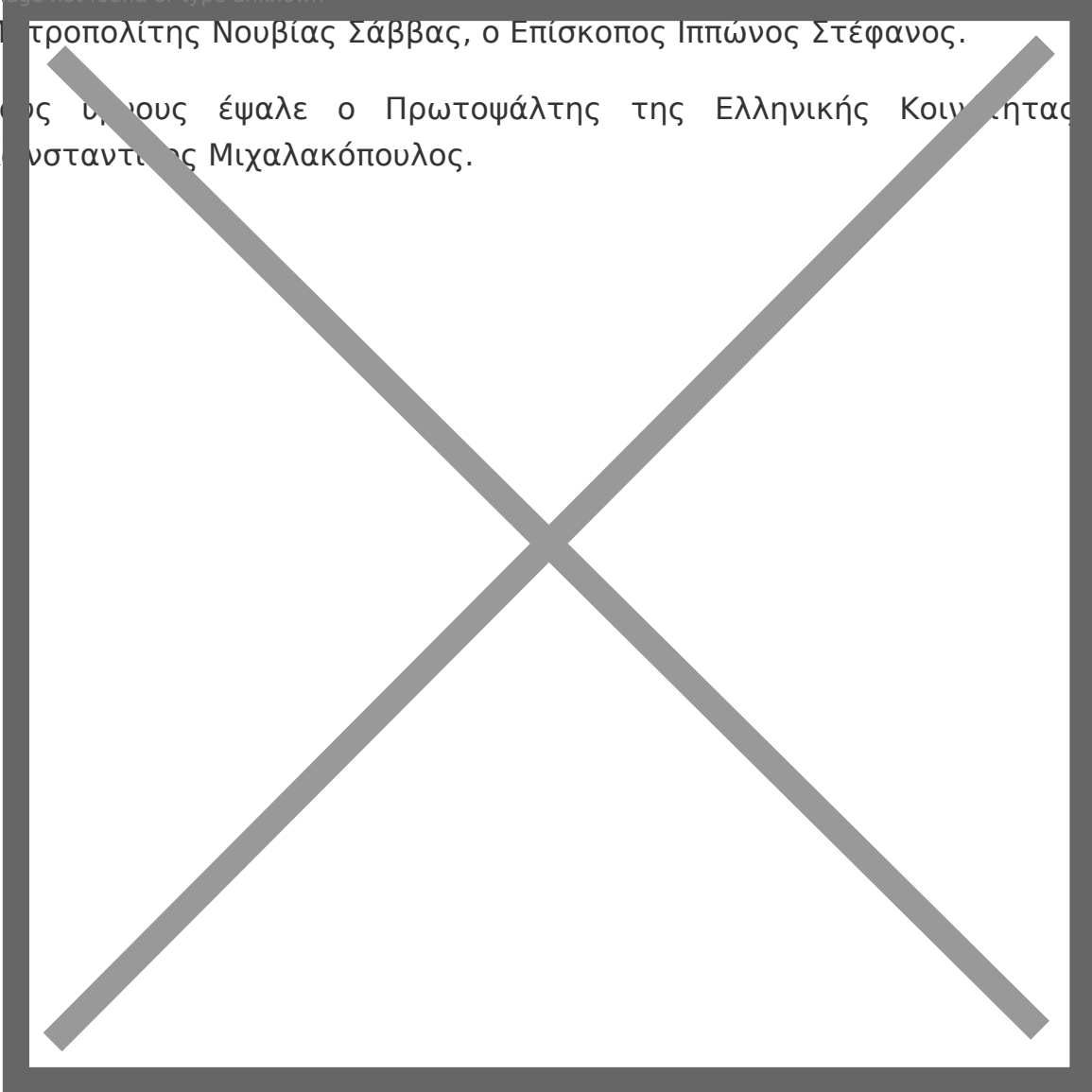
[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

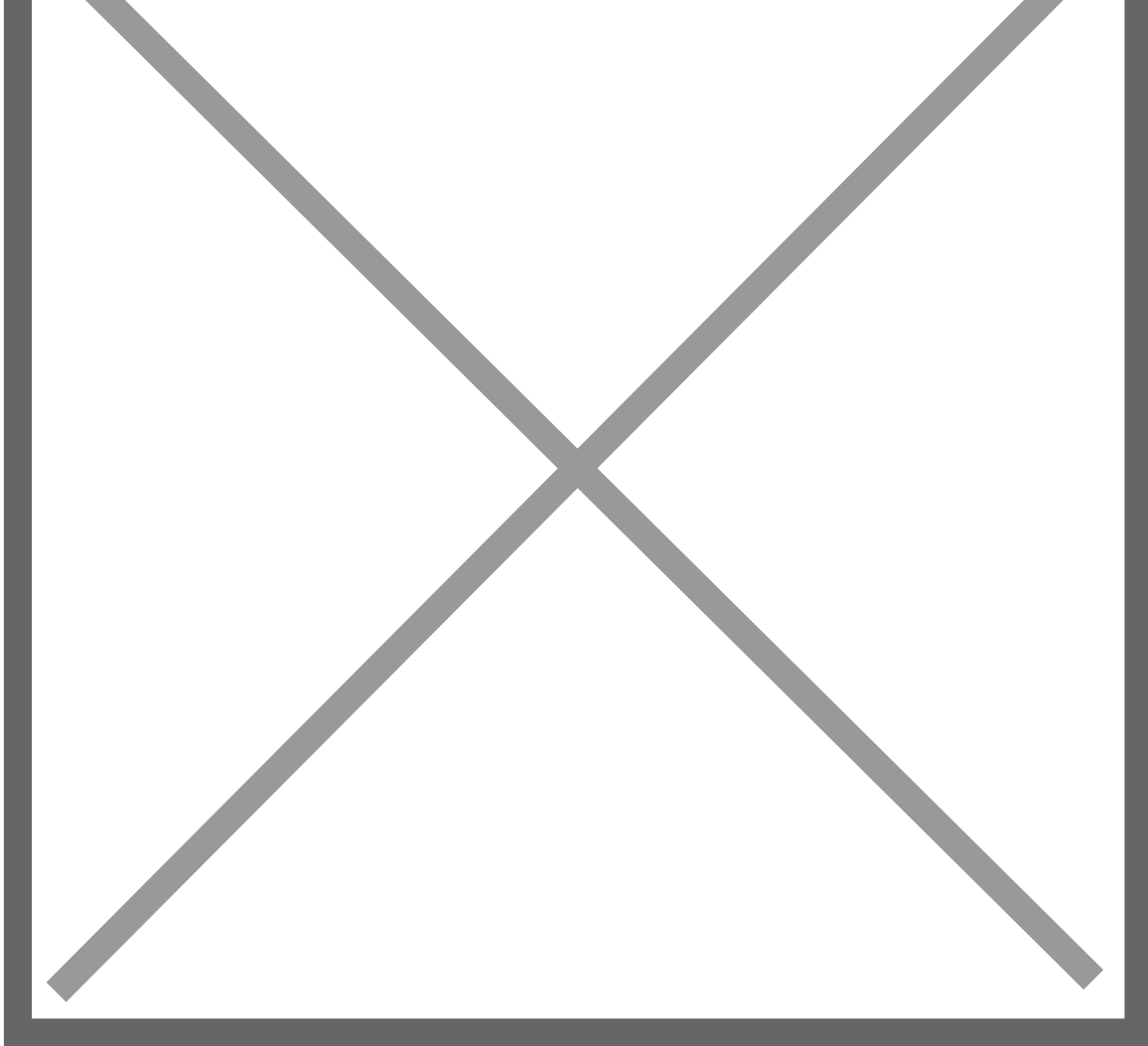

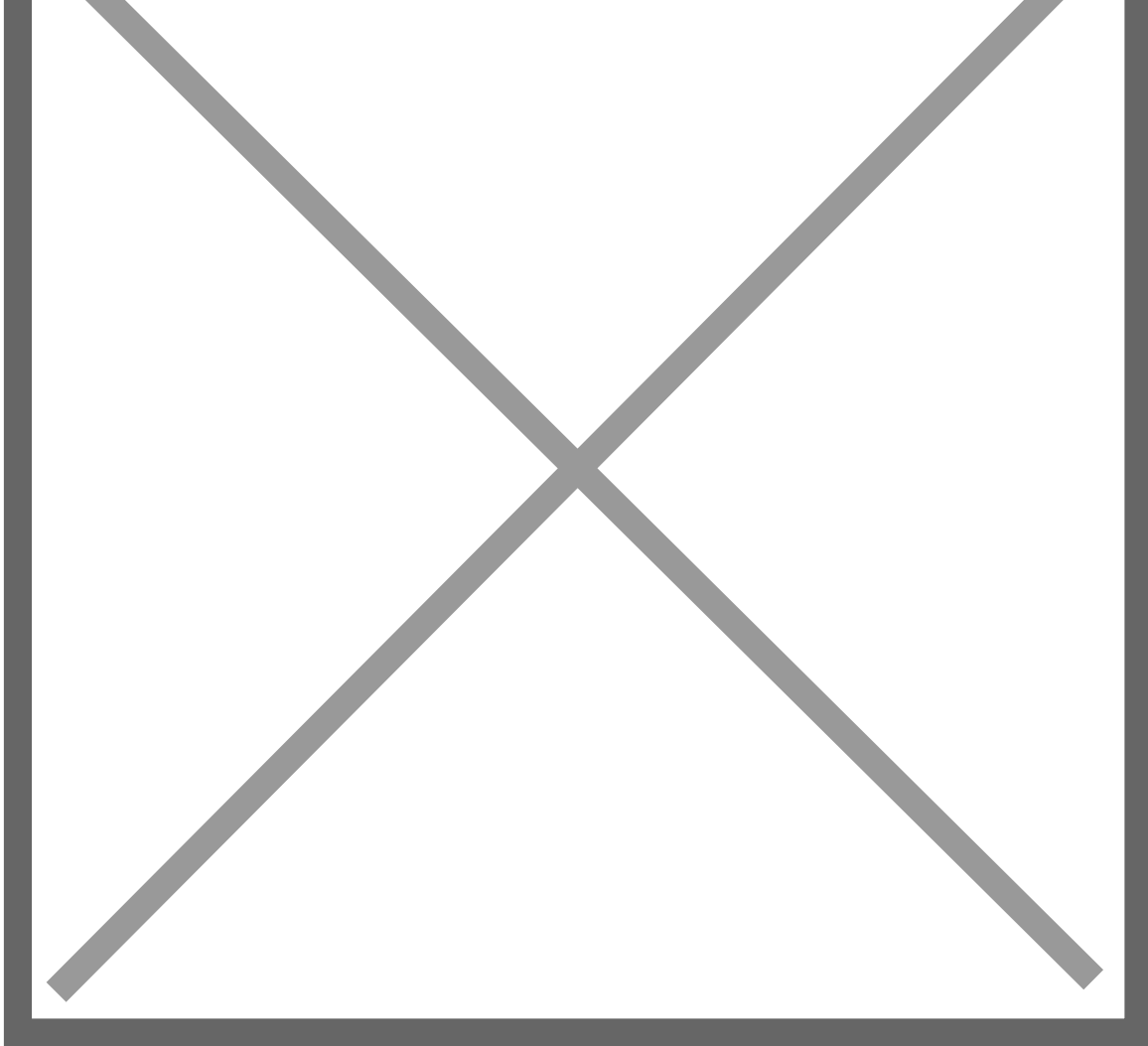
Στον ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου, στο Παλαιό Κάιρο, υπό την ιερή σκέπη της Α.Θ.Μ. του Πάπα και [Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρου Β΄](#), τελέστηκε σήμερα Θεία Λειτουργία και στη συνέχεια επιμνημόσυνη δέηση για τους πεσόντες της κυπριακής τραγωδίας, καθώς σήμερα συμπληρώνονται 51 χρόνια από την τραγική Τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

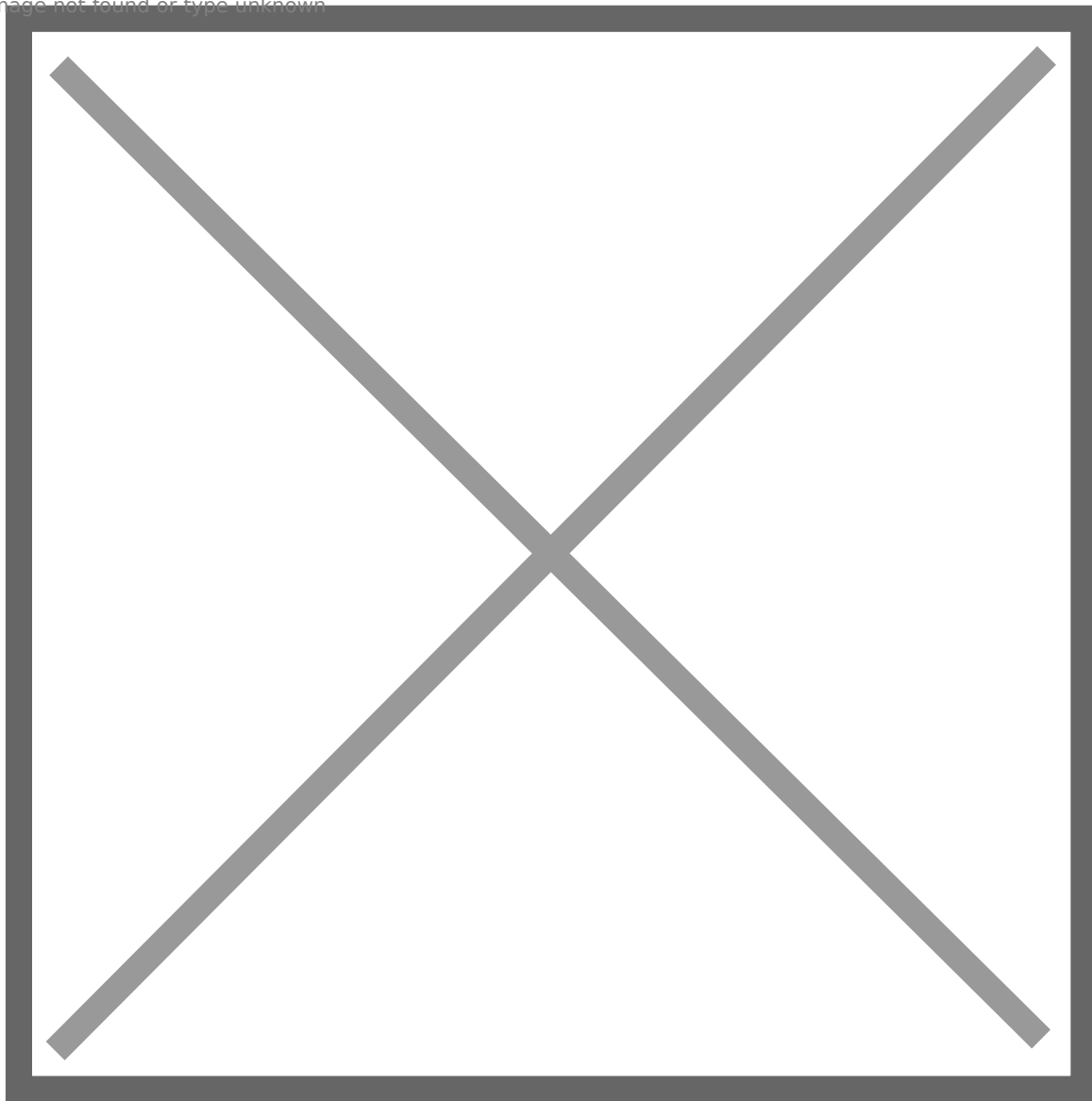
Στο πλευρό του Μακαριωτάτου συλλειτουργήσαν: ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Εριουπόλεως, Νικόλαος, ο Καθηνούμενος της Ιεράς Μονής, Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης Νουβίας Σάββας, ο Επίσκοπος Ιππώνος Στέφανος.

Τους ύμνους έψαλε ο Πρωτοψάλτης της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ.
Κωνσταντίνος Μιχαλακόπουλος.

51 χτύποι της καμπάνας, ένας για κάθε χρόνο κατοχής - ως ύστατο αντίλαλο της μνήμης.

«Δεν ξεχνούμε, δεν ξεχνούμε, δεν ξεχνούμε την σκλαβωμένη Κύπρο μας,» αναφώνησε ο Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος, ενισχύοντας το όραμα. Δεν εγκαταλείπουμε, δεν λυγίζουμε, δεν παραδίδουμε την ελπίδα σε κανέναν.

Ανάμεσα σε φωτογραφίες πεσόντων και στιγμές της εισβολής, μια ολάνθιστη ανθοδέσμη και η περήφανη σημαία της Κύπρου τροφοδοτούσε στις καρδιές όλων μας μια σιωπηλή υπόσχεση: «Δεν ξεχνώ» σημαίνει συνεχίζω να ονειρεύομαι την ελευθερία, με όποιο κόστος.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας, εμφανώς συγκινημένος, ανέφερε στον λόγο του: “Με βαθιά συγκίνηση και προσευχητική κατάνυξη, τελούμε σήμερα, εδώ, στο πνευματικό φάρο του Αλεξανδρινού Θρόνου, την Ιερά Μονή του Αγίου

Γεωργίου, αυτό το ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των πεσόντων αδελφών μας, των θυμάτων της βάρβαρης εισβολής του Ιουλίου του 1974 στην αγιοτόκο και πολύπαθη Κύπρο μας.

51 έτη πέρασαν από την τραγική εκείνη ημέρα, κατά την οποία η ειρηνική Μεγαλόνησος έζησε τον όλεθρο του πολέμου, την αδικία και τη βία.

Η τουρκική εισβολή σκόρπισε τον θάνατο, τον ξεριζωμό, την κατοχή, αφήνοντας βαθιά τραύματα που μέχρι σήμερα αιμορραγούν.

Και εμείς αναφωνούμε με τον παλμό της καρδιάς μας: ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΜΕ!

Τιμούμε όσους θυσιάστηκαν για την πατρίδα, για την ελευθερία, για την αξιοπρέπεια.

Η θυσία τους δεν ξεχνιέται. Είναι φάρος και παρακαταθήκη για τις επόμενες γενεές.

Η Αλεξανδρινή Εκκλησία, με την μαρτυρική αποστολή της στην Αφρική, δεν λησμονεί.

Προσευχόμαστε στην Υπέρμαχο Στρατηγό μας, Παναγία την Κυκκώτισσα, και στον Άγιο Γεώργιο, τον προστάτη του στρατού μας, για τη δικαίωση της Κύπρου, την ειρηνική επανένωση του νησιού και την αποκατάσταση της ιστορικής της συνέχειας.”

Τον λόγο στη συνέχεια πήρε η Πρέσβειρα της Κυπριακής Δημοκρατίας, κα Πόλυ Ιωάννου, η οποία μίλησε για το τραγικό βίωμα ενός ολόκληρου λαού που 51 χρόνια υπομένει και ελπίζει.

**Επιμνημόσυνος Λόγος της Πρέσβευς της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Αραβική
Δημοκρατία της Αιγύπτου, κας Πόλυς Ιωάννου, στην Τελετή Μνήμης και Τιμής των
Πεσόντων της Τουρκικής Εισβολής στην Κύπρο**

**Κυριακή, 20 Ιουλίου 2025, 10:00 π.μ.
Ιερά Πατριαρχική Μονή Αγίου Γεωργίου, Κάιρο**

Μακαριώτατε,

Επιτετραμμένη της Ελληνικής Πρεσβείας,

Συντονιστή Εκπαίδευσης Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής,

Εκπρόσωποι της Κυπριακής και Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου,

Κυρίες και Κύριοι,

Επαναλαμβάνω, κατ' αρχάς, την μεγάλη μας ευγνωμοσύνη προς τον Μακαριώτατο Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας, Θεόδωρο Β', για την αγάπη του προς την Κύπρο, την έμπρακτη στήριξη του, και την καλοσύνη του να χωροστατήσει στην σημερινή επιμνημόσυνη δέηση.

Θερμές ευχαριστίες απευθύνουμε επίσης στον ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου, Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Νουβίας κ. Σάββα, για τη συνέχιση της παράδοσης τέλεσης της σημερινής δέησης, που αρχίσαμε με τον προκατόχο του, Αρχιμανδρίτη Δαμασκηνό.

Αγαπητοί φίλοι,

Η Κύπρος ήταν πάντα θύμα της γεωγραφίας και του μεγέθους της.

Από την ανεξαρτησία της, η Κύπρος αντιμετώπισε εμπόδια πραγματικής αυτοδιάθεσης και έπρεπε να αντισταθεί στη θεώρηση ότι η ύπαρξη της δεν ήταν τίποτε παραπάνω από μια έκφανση ελληνοτουρκικής ισορροπίας.

Σε αυτό το γεωστρατηγικό παίγνιο που ξεπερνά το μέγεθος της Κύπρου οφείλεται εν πολλοίς η κυπριακή τραγωδία.

Το καλοκαίρι του 1974 σημάδεψε ανεξίτηλα την Ιστορία της Κύπρου και του ελληνισμού.

Το πραξικόπημα της Χούντας εναντίον του εκλεγμένου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας και οι καταστροφικές εισβολές της Τουρκίας που ακολούθησαν έριξαν στην Κύπρο στα βαθιά της λογικής της γεωπολιτικής λαφυραγώγησης και της ομηρίας στον εισβολέα της.

Η λεηλασία της Κύπρου δεν ήταν μόνο πολιτική, αλλά ολοσχερής, και την θρηνούμε σήμερα με απόλυτη οδύνη:

-Πενθούμε για τους νεκρούς, τους Κύπριους και Ελλαδίτες πεσόντες,

-Συγκλονιζόμαστε από το δράμα των αγνοουμένων και των ανθρώπων τους και προσευχόμαστε για τη διακρίβωση της τύχης τους,

-Συμπάσχουμε με τους εγκλωβισμένους,

-Συμπονούμε και συμπαραστεκόμαστε στους εκτοπισμένους,

-Θλιβόμαστε για τα δεινά μαχητών και αμάχων: δολοφονίες, βιασμοί, βασανιστήρια, αιχμαλωσίες, και αμέτρητα μη επουλώσιμα τραύματα,

-Θρηνούμε για την πατρώα γη, που δεν της αξίζει το αίμα, η κατοχή, η διχοτόμηση, η αλλοίωση και ο εποικισμός,

-Πονούμε για την Κύπρο και τον βίαια διαχωρισμένο λαό της, την βεβηλωμένη κληρονομιά της, την απόσβεση της ταυτότητας των κατεχομένων της, και την επιβολή ενός τεχνητού

δημογραφικού χαρακτήρα για εξυπηρέτηση του στόχου της γεωστρατηγικής της εξουδετέρωσης.

Αγαπητοί φίλοι,

Και φέτος, υποκλινόμαστε ευλαβικά και με δέος στη θυσία όλων όσοι, με τόλμη και αυταπάρνηση, αντιστάθηκαν στο πραξικόπημα και την εισβολή, υπηρετώντας την υπέρτατη αξία της ελευθερίας και της πατρίδας.

Ας μας καθοδηγεί το παράδειγμά τους και ας είναι χαραγμένη για πάντα στη συνείδηση μας η θυσία τους. Το χρέος μας προς αυτούς, μια πατρίδα ενωμένη, ελεύθερη-χωρίς κατοχή και ξένα στρατεύματα, μακριά από εθνοτισμούς και εθνικισμούς, χωρίς άλλη βία και ξεριζωμό.

Δεν θα τους ξεχάσουμε ποτέ.

Μετά το Μνημόσυνο

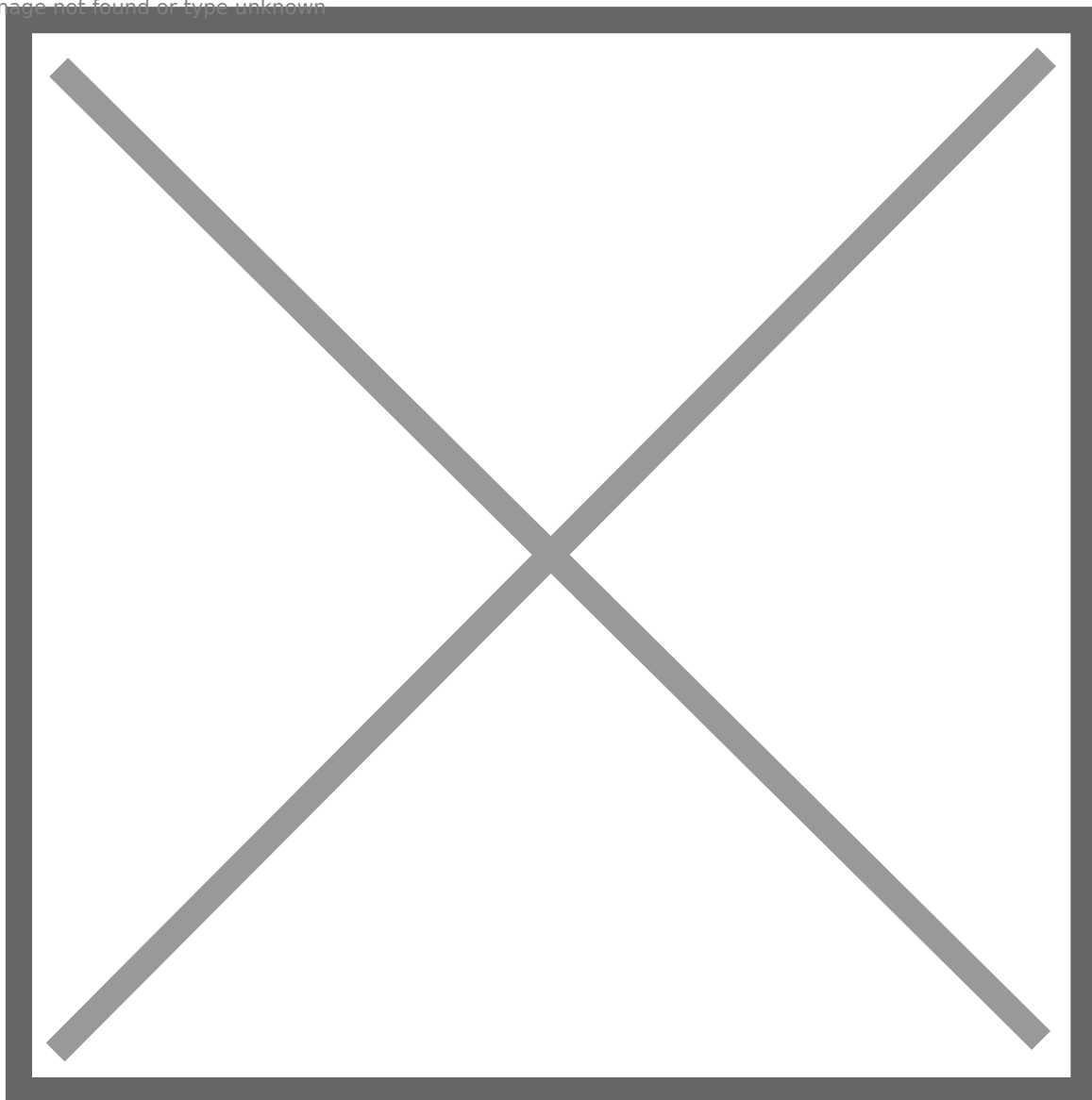
Στην Αίθουσα του Θρόνου, η συνέχεια της εκδήλωσης πραγματοποιήθηκε με ένα πλούσιο κέρασμα από την Κυπριακή Πρεσβεία, όπου οι παριστάμενοι απόλαυσαν παραδοσιακές χαλουμόπιτες με τη συνοδεία της Κυπριακής Ζιβανίας.

Την Κυπριακή Δημοκρατία εκπροσώπησαν η Πρέσβης κα Πόλλυ Ιωάννου, ο Ακόλουθος Άμυνας Συνταγματάρχης Μηχανικού Κωνσταντίνος Χατζηκωστής, ο Σύμβουλος Πρεσβείας κ. Ονούφριος Οικονομίδης.

Την Ελληνική Κοινότητα Καΐρου εκπροσώπησε η Αντιπρόεδρος κα Χρυσάνθη Σκουφαρίδου. Από την Ελληνική Πρεσβεία στην Αίγυπτο παρέστησαν: ο Σύμβουλος Πρεσβείας κ. Αθανάσιος Λεούσης, ο Ακόλουθος Άμυνας Πλοίαρχος Στέργιος Πούλιος ΠΝ, η κα Δέσποινα Τζόβα από το Γραφείο Οικονομικών και Εμπορικών υποθέσεων,

Στην μνημοσύνη τελετή παρέστησαν επίσης: ο Αναπληρωτής Συντονιστής Εκπαίδευσης κ. Γιώργος Κοκορέλης, ο Αντιπρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου κ. Αντώνης Καζαμίας και η κα Αντινίτσα Καζαμιά, Πρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ελληνίδων Κυριών Καΐρου «Μαρία η Αιγυπτία»

Image not found or type unknown

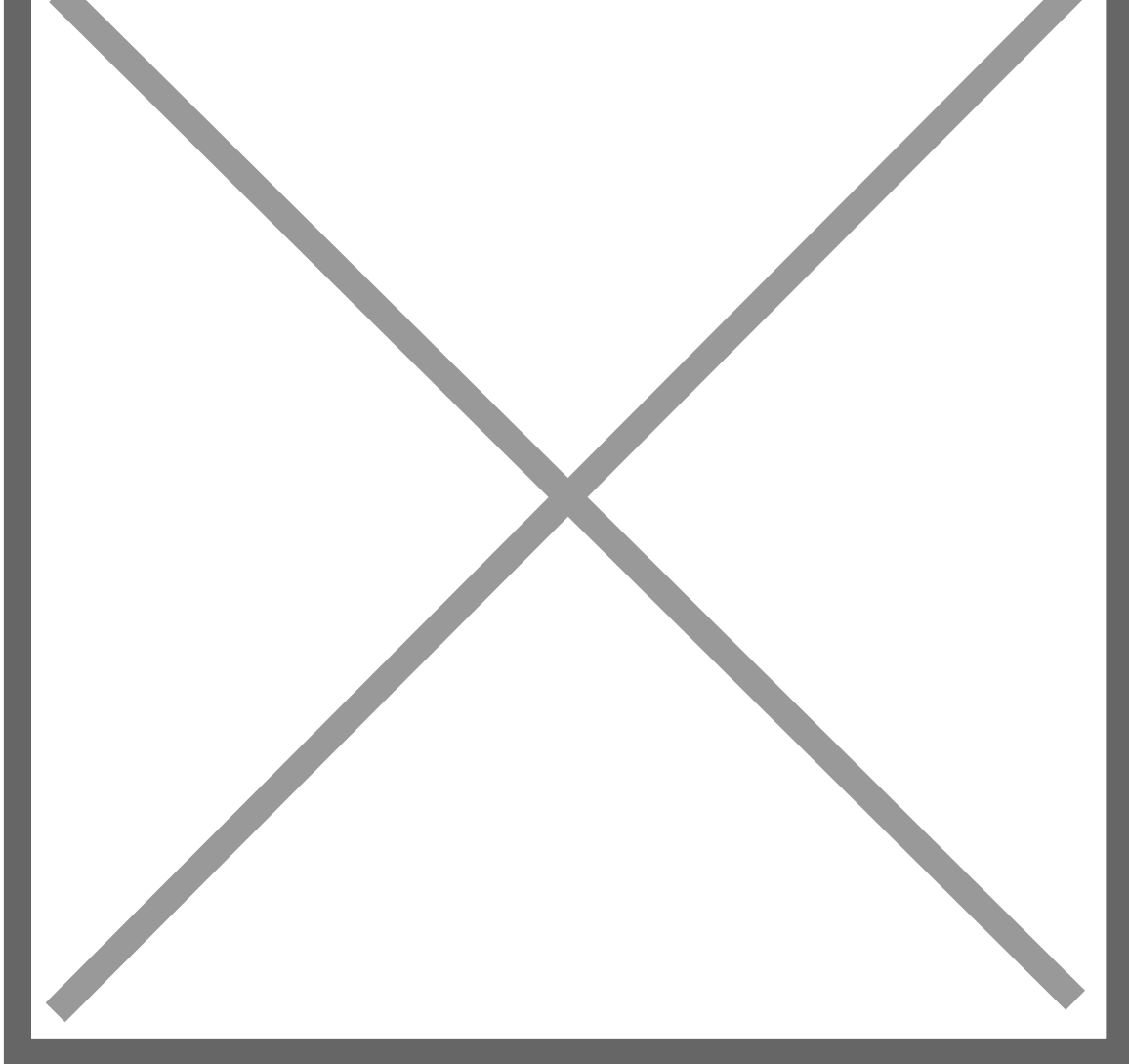

Image not found or type unknown

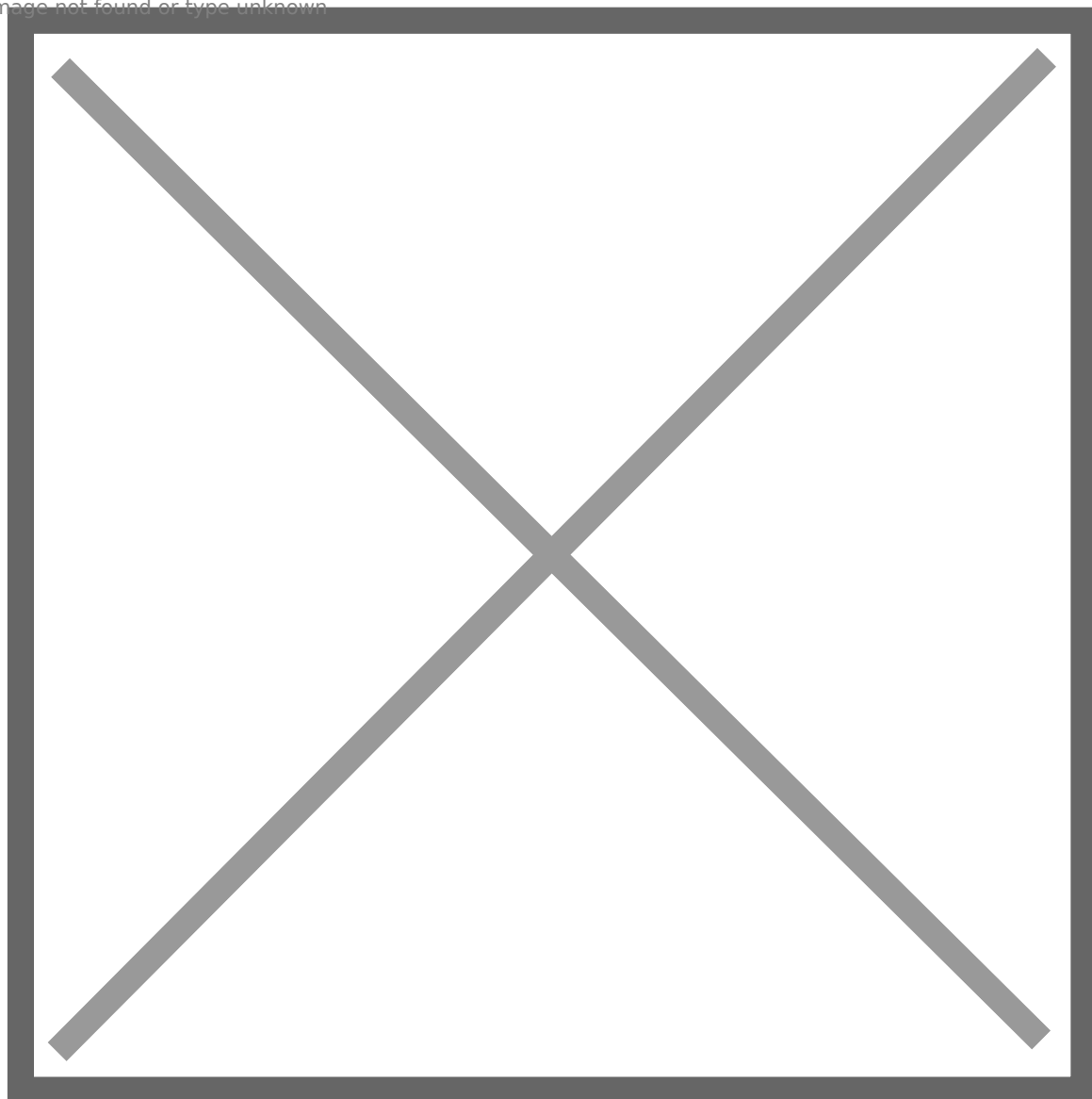
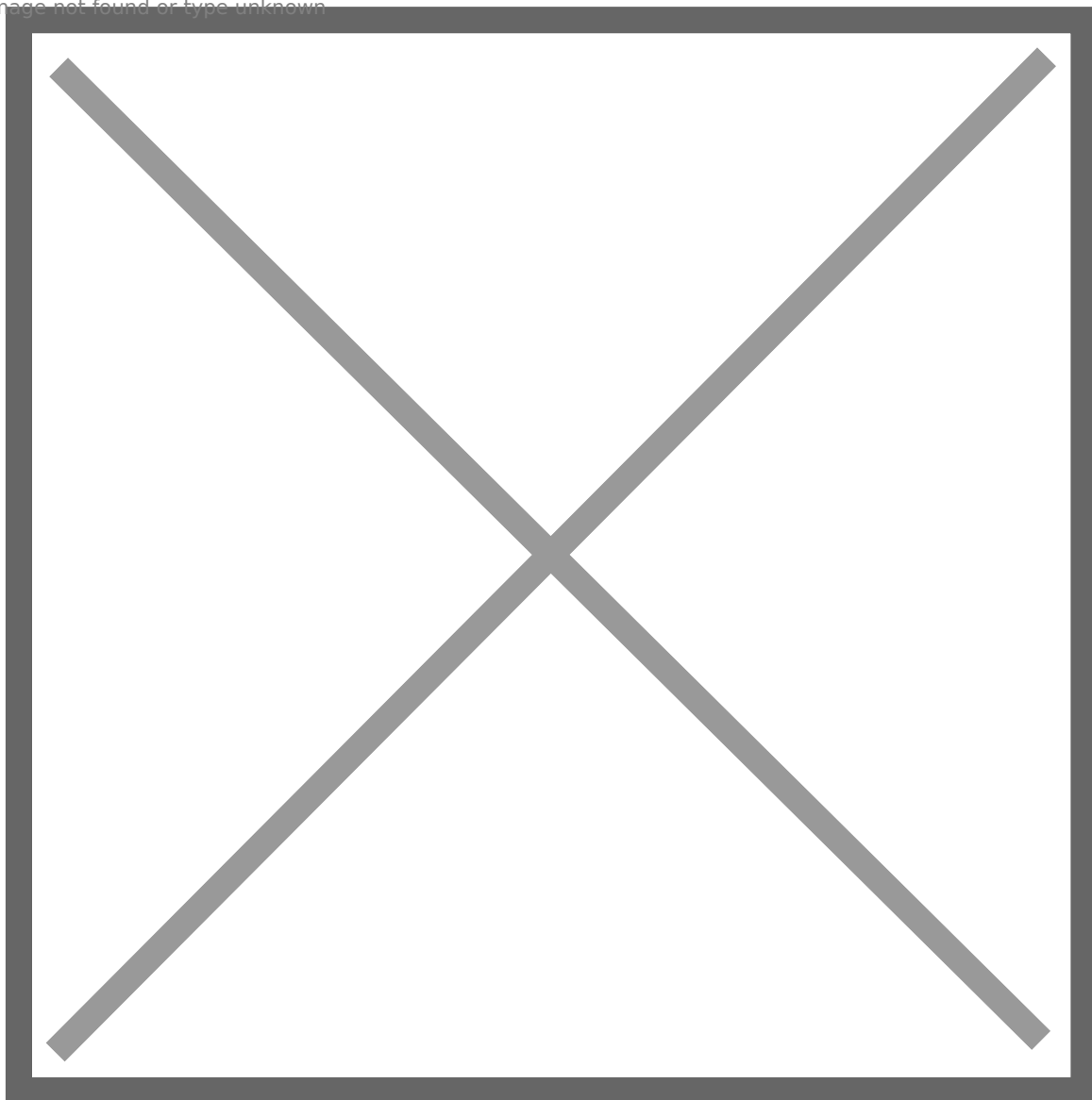

Image not found or type unknown

Εκδηλώσεις της Παγκύπριας Οργάνωσης Συγγενών Αγνοουμένων

Παρότι έχουν περάσει 51 χρόνια από την έναρξη της τραγωδίας των αγνοουμένων του 1974, οι συγγενείς δεν ξεχνούν. Τιμούν, θυμούνται και διεκδικούν την αλήθεια με κάθε τρόπο, μέσα από δράσεις και εκδηλώσεις που κορυφώνονται κατά τις «μαύρες» επετείους του Ιουλίου.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, τις εκδηλώσεις διοργάνωσαν:

η Παγκύπρια Οργάνωση Συγγενών Αδελώτων Αιχμαλώτων και Αγνοουμένων, και η Πανελλήνια Επιτροπή Συγγενών Αγνοουμένων κατά την Κυπριακή Τραγωδία. Η φετινή αντιπροσωπεία της Πανελλήνιας Επιτροπής αποτελείται από 77 συγγενείς, καθώς στις 21 Ιουλίου πρόκειται να κηδευτούν τα λείψανα τεσσάρων

ταυτοποιηθέντων Ελλαδιτών, ενώ στις 22 Ιουλίου θα μεταφερθούν στην Ελλάδα τα λείψανα άλλων έξι.

Την Παρασκευή 18 Ιουλίου, αργά το απόγευμα, πραγματοποιήθηκε πορεία μνήμης, που ξεκίνησε από το οίκημα της Βουλής των Αντιπροσώπων και κατέληξε στο οδόφραγμα του Λήδρα Πάλας.

Εκεί, οι συμμετέχοντες προχώρησαν σε ημίωρη καθιστική διαμαρτυρία, παραδίδοντας ψήφισμα προς τα Ηνωμένα Έθνη, απευθυνόμενο στον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες.

Το μήνυμα είναι σαφές: Οι οικογένειες δεν σταματούν να ελπίζουν, να περιμένουν, να διεκδικούν το αυτονόητο — την αλήθεια για τους ανθρώπους τους.

Φωτογραφίες : George Adib

Πηγή: ekkairo